

Λολω 23 April / 6 Mai 1904

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ ΛΑΜΥΡΟΥ

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ "ΟΘΡΤΟΣ,"

(Ἐκ τῆς «Θεσσαλίας» Βόλου)

Α'. Ἐπιγραφαὶ ἐν στήλαις ἐν τῷ Μουσείῳ «Ὁθρου» ἀπόκειτ' 102, ὧν 100 Ἑλληνικαὶ (88 ἀρχαῖαι, 11 μεσαιωνικαὶ καὶ 1 νεωτέρα δηλωτικὴ τοῦ ἔτους 1817 τῆς συνοικίσεως τοῦ χωρίου Καινούργιου παρὰ τὴν Πύθχον), 1 Λατινικὴ ἐπὶ Σευήρου καὶ Μαξιμίνου μήκους ὁδοῦ δηλωτικὴ καὶ 1 νεωτέρα Ἀρμενικὴ ἐπιτύμβιος.

Ἀρχαιοτάτων Ἑλληνικῶν 3, μία πιθανῶς ἐκ Φθιωτῶν Θεδῶν προερχομένη, ἥδε·

MAXOME[ΝΟΣ
ΚΑΥ[ΤΟ]Χ[Α]ΡΕΣ

περιέχει πρωτοφανεῖς τύπους δύο γραμμάτων, τοῦ Ε καὶ τοῦ Λ. Καὶ τοῦ μὲν Ε ἀνεστραμμένου αἱ δύο ἄνω γραμμαὶ ἐνούμεναι σχηματίζουν τρίγωνον. Τὸ δὲ Λ ὑπτιον ὃν σύγκειται ἐκ τριῶν ἀνίσων γραμμῶν ἐξ δεξιῶν πρὸς τ' ἀριστερά. Ὁμοιότητα πρὸς τὸ τοιοῦτον Λ ἔχει τὸ καμπυλόγραμμον μικρογραφικὸν λ ἐν τῇ βυζαντιακῇ παλαιογραφίᾳ συνημμένον τῷ α, ἐν σχήματι ἀγκίστρου καὶ ἐν τῇ νῦν ταχυγραφίᾳ καὶ τὸ τουρκικὸν λ ι ἂ μ καλούμενον. Ἀγκιστροειδὲς εἶνε καὶ τὸ λ α μ ἐδ τοῦ ἀρχαιοτάτου φοινικικοῦ ἀλφαβήτου, πρὸς τὰ δεξιὰ δὲ βλέπον. Ἐν ἑτέρᾳ ἐπιγραφῇ πάνυ ἀρχαίᾳ, ἐκ Φθιωτῶν Θεδῶν προερχομένη, τῇδε.

Β]ΟΥΛΙ-
ΧΑΔΙ ΙΚ-
ΚΕΤΕΙ [ΣΙΩ

τὸ Λ εἶνε κεκλιμένον πρὸς τ' ἀριστερά.

Ἐτεραι θεοὶς ἀντικείμεναί εἰσι Δ ἰ μ ε ι - λ ι χ ῖ ω, Ἑρμῇ καὶ Ἀρτέμιδι. Ἡ τελευταία ἀνευρεθεῖσα ἐσχάτως ὑπὸ μαθητῶν τοῦ ἑλληνικοῦ σχολείου Ἀλμυροῦ, ἔχουσα ὧδε·

ΘΕΡΣΑΝΔΡΟΣ
ΤΙΜΑΣΙΘΕΟΥ
ΑΡΤΕΜΙΔΙ

μαρτυρεῖ τὴν ὑπαρξιν ναοῦ τῆς Ἀρτέμιδος πιθανῶς ἐν Φθ. Θήβαις· διότι τὸ ὄνομα Τιμασίθεος εὖρητ' ἐν ἐπιγραφαῖς Φθ. Θεδῶν, ἐπιτύμβιῳ τοῦ Δ' αἰῶνος, καὶ πολίταις καὶ ξένοις ἀνακειμένη τοῦ Γ' — Β' αἰῶνος. Πιθανῶς τῆς αὐτῆς οἰκογενείας εἶνε καὶ ὁ στρατηγὸς Θεσσαλῶν Τιμασίθεος.

Ἐν μιᾷ ἐπὶ βάσεως ἀνδριάντος ἐν ἀγρῷ παρὰ τὸν Ἀλμυρὸν ἀνευρεθείσης σώζεται μόνον τὸ ἐθνικὸν ὄνομα τοῦ ποιήσαντος.

ΤΟΣ ΛΥΚΑΩΝ ΕΠΟΙΗΣΕ.

Ἐν ὁμοίᾳ ἐν ἀγρῷ παρὰ τὸ Μπακλαλί ἀνευρεθείσῃ γέγραπται·

ΑΝΑΣΙΑΣ ΔΟΣΙΘΕΟΥ ΕΦΕΣΙΟ(Σ

Ἐν τῇ ἑτέρᾳ τῶν ψηφίσματα ἑλλιπῆ περιεχουσῶν διασώζονται ὀνόματα ταγευόντων. Ἐντισι δὲ τῶν περιεχουσῶν πράξεις ἀπελευθερώσεως δούλων, ὧ οὐσῶν, διασώζονται ὀνόματα μηνῶν καὶ στρατηγῶν Θεσσαλῶν.

Τῶν δὲ μεσαιωνικῶν ἄξια ἰδίας μνείας εἰσὶν αἱ δε· α) Μία παλαιοτάτη, φαίνεται οὕσα ἀναθηματικὴ ἐν ταύτῃ τοῦ γράμματος Η ἢ δεξιὰ κάθετος εἶνε ἡμίσεια ἢ κάτω· β) Ἐτέρα τοῦ Θ' αἰῶνος δηλωτικὴ τῆς νίκης τῆς πίστεως τῶν Χριστιανῶν ἐν ταύτῃ τὸ γράμμα Ζ φέρει ἐν τῷ μέσῳ μικρὸν κύκλον, καθάπερ καὶ τὸ Ε ἐν νομίσμασι τῶν βασιλέων Λέοντος καὶ Ἀλεξάνδρου.

γ) Ἐτέρα φέρουσα σταυρὸν ἀπλοῦν ἔχοντα κεραίας πλατείας καὶ ραβδωτὰς σὺν κοσμήμασιν, ἐστὶ δηλωτικὴ τοῦ ἔτους 1275 τῆς οἰκόδομης ναοῦ πιθανῶς τοῦ ἑτέρου τῶν μεσαιωνικῶν Ἀλμυρῶν, παρέχουσα κατὰ τοῦτο συμβολὴν τινὰ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἑτέρας τῶν πόλεων τούτων· δ) Τῶν ἐπιτύμβιων ἄξια ἰδίας μνείας ἢ φέρουσα ἐπτάφωτον λυχνίαν, εἰκόνα ἐνορῶντος Θεοῦ. Τούτων ἢ μὲν α' καὶ ἢ δ' ἀνεκαλύφθησαν ὑπὸ μαθητῶν, ἢ δὲ β' ὑπὸ τοῦ αἰδ. ιερέως Ἀποστόλου Οἰκονόμου.

John Thompson & Son

1874

1874

1874

1874

1874

